

JEGYZŐKÖNYV**az atomkárokért való polgári jogi felelősségről szóló, 1963. évi Bécsi Egyezmény módosításáról**

A JEGYZŐKÖNYV SZERZŐDŐ FELEI

FIGYELEMBE VÉVE, hogy hatályának kiterjesztése, a nukleáris létesítmények üzemeltetőit terhelő felelősség mértékének növelése, valamint a megfelelő és méltányos kártalanítás biztosítását szolgáló eszközök bővítése érdekében kívánatos az atomkárokért való polgári jogi felelősségről szóló, 1963. május 21-i Bécsi Egyezmény módosítása,

A KÖVETKEZŐKBEN ÁLLAPODTAK MEG:

1. cikk

Az egyezmény, amelynek rendelkezéseit ez a jegyzőkönyv módosítja, az atomkárokért való polgári jogi felelősségről szóló, 1963. május 21-i Bécsi Egyezmény (a továbbiakban: a 1963. évi Bécsi Egyezmény).

2. cikk

Az 1963. évi Bécsi Egyezmény I. cikke a következőképpen módosul:

1. Az (1) bekezdés j) pontja a következőképpen módosul:

a) ii) alpont végéről az „és” szót el kell hagyni, és a iii) alpont végére kell beilleszteni;

b) a pont a következő iv) alponttal egészül ki:

„iv) olyan egyéb létesítményeket, amelyekben nukleáris fűtőanyag, illetve radioaktív termék vagy hulladék található, a Nemzetközi Atomenergia-ügynökség Kormányzótanácsa által időről időre meghatározottak szerint;”.

2. Az (1) bekezdés k) pontja helyébe a következő szöveg lép:

„k) »Az atomkár« jelent:

i. elhalálózást vagy személyi sérülést;

ii. vagyon elvesztését vagy abban keletkezett kárt;

és a következők mindegyikét az illetékes bíróságon alkalmazott jog által meghatározott mértékben:

iii. az i. vagy ii. alpontban említett veszteségből vagy kárból származó gazdasági veszteséget, amennyiben az az említett alpontokban nem szerepel, feltéve, hogy az ilyen jellegű veszteséget vagy kárt a kártérítésre jogosult személy szenvedte el;

iv. a károsodott környezet helyreállítására szolgáló intézkedések költségei – kivéve, ha ez a károsodás jelentéktelen mértékű –, feltéve, hogy ezeket az intézkedéseket ténylegesen megteszik, vagy azokat meg kell tenni, és amennyiben nem szerepelnek a ii. alpontban;

v. a környezet bármely használatával vagy hasznélvezetével kapcsolatos gazdasági érdekhez kapcsolódó bevételkiesés, amely e környezet jelentős károsodása miatt következett be, és amennyiben nem tartozik a ii. alpontba;

vi. a megelőző intézkedések költségeit, és az ilyen intézkedések által okozott további veszteséget vagy kárt;

vii. bármely más gazdasági veszteséget, kivéve az olyan környezetkárosodást, amelyet az illetékes bíróság által alkalmazott polgári jogi felelősségre vonatkozó általános jogszabályok megengednek;

a fenti i–v. és vii. alpont esetében annyiban, amennyiben a veszteség vagy kár olyan ionizáló sugárzásból származik, vagy sugárzásnak eredménye, amelyet valamely nukleáris létesítményen belüli sugárforrás bocsátott ki, vagy egy nukleáris létesítményben levő nukleáris üzemanyag vagy radioaktív termékek vagy hulladék, vagy egy nukleáris létesítményből érkező, származó vagy oda küldött nukleáris anyag bocsátott ki, akár az ilyen anyag radioaktív jellemzői, akár a radioaktív jellemzők és az ilyen anyag mérgező, robbanásveszélyes vagy más veszélyes tulajdonságainak kombinációja miatt.”

3. Az (1) bekezdés l) pontja helyébe a következő szöveg lép:

„l) »A nukleáris esemény« jelent: bármely olyan történést vagy azonos forrásból eredő történések sorozatát, amely atomkárt idéz elő, vagy – kizárólag a megelőző intézkedések tekintetében – ilyen jellegű károkozás komoly és azonnali veszélyével fenyeget.”

4. Az (1) bekezdés l) pontját követően az (1) bekezdés a) következő m), n), o) és p) ponttal egészül ki:

„m) »A helyreállítási intézkedések« jelentenek minden olyan ésszerű intézkedést, amelyet annak az Államnak az illetékes hatósága jóváhagyott, ahol az intézkedéseket tették, és amelyek a környezet károsodott vagy megsemmisült alkotórészei helyreállítására vagy megújítására irányulnak, vagy arra, hogy ésszerű esetben ezeknek az alkotóelemeknek az egyenértékű megfelelőjét telepítsék be a környezetbe. A kár bekövetkezésének helye szerinti Állam joga határozza meg, hogy ki jogosult megtenni ezeket az intézkedéseket.

n) »A megelőző intézkedések« jelentenek bármely személy által egy nukleáris esemény bekövetkezését követően tett bármely olyan indokolt intézkedést, amelynek célja a k) pont i–v. vagy vii. alpontjaiban említett kár megelőzése vagy minimalizálása, az illetékes hatóságok jóváhagyásával, amennyiben azt az intézkedés megtételének helye szerinti Állam joga előírja.

o) »Az ésszerű intézkedések« olyan intézkedéseket jelentenek, amelyeket az illetékes bíróság joga szerint helyénvalónak és arányosnak ítélték, tekintettel az összes körülményre, például:

- i. a keletkezett kár jellege és mértéke, vagy megelőző intézkedések esetén az ilyen kár kockázatának jellege és mértéke;
- ii. meghozataluk időpontjában ezen intézkedések hatásossága valószínűségének mértéke; valamint
- iii. vonatkozó tudományos és műszaki szakértelem.

p) »A különleges lehívási jog« – a továbbiakban: az SDR – jelenti a Nemzetközi Valutaalap által meghatározott, és általa a saját műveletei és ügyletei során használt elszámolási egységet.”

5. A 2.bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„2. A létesítmény helye szerinti Állam, ha a vállalt kockázat megfelelőképpen korlátozott, bármely nukleáris létesítményt vagy kis mennyiségű nukleáris anyagokat kivonhat az Egyezmény alkalmazása alól, azzal a feltétellel, hogy:

- a) a nukleáris létesítmények tekintetében az ilyen kizárás feltételeit a Nemzetközi Atomenergia-ügynökség Kormányzótanácsa megállapította, és a létesítmény helye szerinti Állam általi kizárás megfelel ezeknek a feltételeknek; valamint
- b) kis mennyiségű nukleáris anyagok tekintetében az ilyen mennyiségek legmagasabb kizárási határértékét a Nemzetközi Atomenergia-ügynökség Kormányzótanácsa megállapította, és a létesítmény helye szerinti Állam általi kizárás nem haladja meg ezeket a határértékeket.

A Kormányzótanács a nukleáris létesítmények kizárásának feltételeit és a kis mennyiségű nukleáris anyagok legmagasabb kizárási határértékét rendszeresen felülvizsgálja.”

3. cikk

Az 1963. évi Bécsi Egyezmény I. cikkét követően az Egyezmény az alábbi új, I.A. és I.B. cikkel egészül ki:

„I.A. cikk

1. Ezt az Egyezményt az atomkárookra kell alkalmazni, elszenvedésük helyétől függetlenül.
2. A létesítmény helye szerinti Állam jogszabályai azonban kizárhatják az Egyezmény alkalmazásának hatálya alól
 - a) a nem Szerződő Fél területén elszenvedett kárt; vagy
 - b) egy nem Szerződő Fél által a nemzetközi tengerjoggal összhangban létesített bármely tengeri övezetben elszenvedett kárt.
3. Az e cikk (2) bekezdése szerinti kizárás csak olyan nem Szerződő Félre vonatkozhat, amely az esemény idején
 - a) nukleáris létesítménnyel rendelkezik a saját területén vagy a nemzetközi tengerjoggal összhangban általa létesített bármely tengeri övezetben; valamint

b) nem biztosít egyenértékű kölcsönös előnyöket.

4. Az e cikk (2) bekezdése szerinti kizárás nem érinti a IX. cikk (2) bekezdésének a) pontjában említett jogokat, és az e cikk (2) bekezdésének b) pontja szerinti kizárás nem terjed ki a hajóban vagy légi járműben, illetve annak fedélzetén keletkezett károkra.

I.B. cikk

Ez az Egyezmény nem vonatkozik a nem békés célokra használt nukleáris létesítményekre.”

4. cikk

Az 1963. évi Bécsi Egyezmény II. cikke a következőképpen módosul:

1. A szöveg a (3) bekezdés a) pontjának végét követően a következő szövegrésszel egészül ki:

„A létesítmény helye szerinti Állam az állami finanszírozás eseményenkénti összegét arra az esetleges különbségre korlátozhatja, amely az itt meghatározott összegek és az V. cikk (1) bekezdésében meghatározott összeg között merül fel.”

2. A szöveg a (4) bekezdés végén a következő szövegrésszel egészül ki:

„A létesítmény helye szerinti Állam korlátozhatja az e cikk (3) bekezdésének a) pontjában biztosított, rendelkezésre álló állami források összegét.”

3. A (6) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„6. Senki sem tehető felelőssé olyan veszteség vagy kár miatt, amely nem minősül az I. cikk (1) bekezdésének k) pontja értelmében atomkárnak, de amely atomkárnak minősülhetett volna ugyanezen pont rendelkezéseinek értelmében.”

5. cikk

Az 1963. évi Bécsi Egyezmény szövege a III. cikk első mondatát követően a következő szövegrésszel egészül ki:

A létesítmény helye szerinti Állam azonban kizárhatja ezt a kötelezettséget az olyan szállítás tekintetében, amelyre teljes egészében a saját területén belül kerül sor.

6. cikk

Az 1963. évi Bécsi Egyezmény IV. cikke a következőképpen módosul:

1. A (3) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„3. Az Egyezmény értelmében semmiféle felelősség nem terheli az üzemeltetőt azért az atomkáráért, amely tekintetében bizonyítja, hogy azt közvetlenül fegyveres konfliktus, háború, polgárháború vagy lázadás okozta.”

2. A (5) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„5. Az üzemeltető nem felelős az Egyezmény értelmében azért az atomkáráért, amely:

a) magában a nukleáris létesítményben vagy – az épülő nukleáris létesítményeket is beleértve – más nukleáris létesítményben keletkezik, azon a telephelyen, ahol a kérdéses létesítmény található; valamint

b) olyan vagyontárgyban keletkezik, amely ugyanazon a telephelyen található, mint amelyet bármely ilyen létesítménnyel összefüggésben használnak vagy használni terveznek.”

3. A (6) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„6. A nukleáris anyag szállításában a nukleáris esemény bekövetkezésekor érintett szállítóeszközben bekövetkezett káráért fizetett kártérítés nem járhat más károk tekintetében az üzemeltető felelősségének 150 millió SDR vagy a Szerződő Fél jogszabályai által meghatározott bármely magasabb összeg, illetve az V. cikk (1) bekezdésének c) pontja szerint meghatározott összeg alá történő csökkentésével.”

4. A (7) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„7. Az Egyezmény egyik rendelkezése sem érinti az olyan természetes személy felelősségét, aki károkozási szándékkal elkövetett cselekményével vagy mulasztásával olyan atomkárt okozott, amelyért az üzemeltető e cikk (3) vagy (5) bekezdése szerint az Egyezmény értelmében nem felel.”

7. cikk

1. Az 1963. évi Bécsi Egyezmény V. cikkének helyébe a következő szöveg lép:

„1. A létesítmény helye szerinti Állam korlátozhatja az üzemeltető felelősségét egy nukleáris esemény tekintetében

a) legalább 300 millió SDR-re; vagy

b) legalább 150 millió SDR-re, feltéve, hogy az adott Állam ezen az összegen túlmenően és legalább 300 millió SDR-ig állami forrásokat biztosít az atomkárra vonatkozó kártalanítás céljára; vagy

c) legalább 100 millió SDR átmeneti összegre az e jegyzőkönyv hatálybalépésétől számított legfeljebb 15 évig, az ezen időszak alatt bekövetkező nukleáris események tekintetében. Megállapítható 100 millió SDR-nél alacsonyabb összeg is, amennyiben az adott Állam az alacsonyabb összeg és a 100 millió SDR közötti különbség fedezetére állami forrásokat biztosít az atomkárra vonatkozó kártalanítás céljára.

2. Nem érintve e cikk (1) bekezdését, a létesítmény helye szerinti Állam, figyelemmel a nukleáris létesítmény vagy az érintett nukleáris anyagok jellegére, valamint az ezekből származó esemény várható következményeire, megállapíthat alacsonyabb összeghatárt az üzemeltető felelősségére, feltéve, hogy az így meghatározott összeg semmiképpen sem kevesebb, mint 5 millió SDR, és feltéve, hogy a létesítmény helye szerinti Állam biztosítja állami források rendelkezésre állását az (1) bekezdés szerint meghatározott összegig.

3. A felelős üzemeltető létesítményének helye szerinti Állam által az e cikk 1. és 2. bekezdésével és a IV. cikk 6. bekezdésével összhangban megállapított összegek a nukleáris esemény bekövetkezésének helyétől függetlenül alkalmazandók.”

2. Az Egyezmény szövege az V. cikket követően az alábbi V.A., V.B., V.C. és V.D. cikkel egészül ki:

„V.A. cikk

1. A bíróságok által az atomkárra vonatkozó kártalanítási perekben megítélt kamatokot és költségeket az V. cikkben említett összegeken felül kell megfizetni.

2. Az V. cikkben és a IV. cikk (6) bekezdésében említett összegek kerekítéssel átszámíthatók nemzeti pénznemre.

V.B. cikk

Minden Szerződő Fél biztosítja, hogy a kárt szenvedő személyek kártérítéshez való jogukat anélkül érvényesíthessék, hogy az ilyen kártérítéshez biztosított források eredete szerinti külön eljárásokat kellene indítaniuk.

V.C. cikk

1. Amennyiben a joghatósággal rendelkező bíróságok egy olyan Szerződő Fél bíróságai, amely nem azonos a létesítmény helye szerinti Állammal, akkor az V. cikk 1. bekezdésének b) és c) pontjai, valamint a VII. cikk 1. bekezdése alapján előírt állami forrásokat, továbbá a bíróság által megítélt kamatokot és költségeket az említett Szerződő Fél is rendelkezésre bocsáthatja. A létesítmény helye szerinti Állam köteles megtéríteni ennek a másik Szerződő Félnek az így kifizetett összegeket. A két Szerződő Fél megállapodik a megtérítési eljárásról.

2. Amennyiben a joghatósággal rendelkező bíróságok egy olyan Szerződő Fél bíróságai, amely nem azonos a létesítmény helye szerinti Állammal, akkor az a Szerződő Fél, amelynek bíróságai joghatósággal rendelkeznek, köteles megtenni minden ahhoz szükséges intézkedést, hogy a létesítmény helye szerinti Állam képes legyen beavatkozni az eljárásokba és részt venni a kártalanítással kapcsolatos bármely egyezségben.

V.D. cikk

1. Amennyiben a Szerződő Felek egyharmada kifejezi erre vonatkozó kérését, a Nemzetközi Atomenergia-ügynökség (NAÜ) Főigazgatója összehívja a Szerződő Felek ülést abból a célból, hogy módosítsák az V. cikkben említett felelősségi korlátokat.

2. A módosításokat a jelenlévő és szavazó Szerződő Felek kétharmados többségével kell elfogadni, feltéve, hogy a szavazáskor legalább a Szerződő Felek fele jelen van.

3. A korlátok módosítására vonatkozó javaslat tárgyalása során a Szerződő Felek figyelembe veszik többek között a nukleáris eseményből származó kár kockázatát, a monetáris értékek változásait és a biztosítási piac kapacitását.

4. a) Az e cikk (2) bekezdésével összhangban elfogadott bármely módosításról a NAÜ Főigazgatója elfogadás céljából értesíti valamennyi Szerződő Felet. A módosítás az arról szóló értesítést követő 18 hónapos időszak végén akkor tekinthető elfogadottnak, ha a módosításnak az ülésen történő elfogadásakor legalább a Szerződő Felek egyharmada tájékoztatja a NAÜ Főigazgatóját arról, hogy elfogadja a módosítást. Az e bekezdés szerint elfogadott módosítás az azt elfogadó Szerződő Felek tekintetében az elfogadását követő 12 hónap elteltével lép hatályba.

b) Amennyiben az értesítés napját követő 18 hónapos időszakon belül nem kerül sor módosítás a) pont szerinti elfogadására, a módosítást elutasítottként kell tekinteni.

5. Minden olyan Szerződő Fél tekintetében, amely egy módosítást az elfogadását követően de még a hatálybalépése előtt, illetve az e cikk (4) bekezdése szerinti hatálybalépését követően fogad el, a módosítás az adott Szerződő Fél általi elfogadást követő 12 hónappal lép hatályba.

6. Az az Állam, amely egy módosításnak az e cikk (4) bekezdése szerinti hatálybalépését követően válik ennek az Egyezménynek a részesévé, és eltérő szándékát nem jelzi:

a) az Egyezmény módosított változatának részeseként tekintendő; valamint

b) az Egyezmény módosítás nélküli változatának részeseként tekintendő azon Államokkal szemben, amelyek nem fogadták el a módosítást.”

8. cikk

Az 1963. évi Bécsi Egyezmény VI. cikke a következőképpen módosul:

1. Az (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„1. a) Az ezen Egyezmény alapján történő kártalanításra vonatkozó jogok megszűnnek, ha nem indítanak keresetet

i. elhalálozás és személyi sérülés tekintetében a nukleáris esemény időpontját követő harminc éven belül;

ii. más kár tekintetében a nukleáris esemény időpontját követően tíz éven belül;

b) Amennyiben azonban a létesítmény helye szerinti Állam joga szerint az üzemeltető kártérítési felelősségét egy a fentieknél hosszabb időtartamra szóló biztosítás vagy bármely más pénzbeli garancia – beleértve az állami forrásokat is – fedezi, az illetékes bíróság alkalmazott jog úgy is rendelkezhet, hogy az üzemeltetővel szembeni kártalanítási igény csak ennek a hosszabb időszaknak a lejártával évül el; ez a hosszabb időszak nem haladhatja meg azt az időszakot, amely alatt a létesítmény helye szerinti Állam jogszabályainak megfelelően az üzemeltető kárfelelőssége ily módon biztosított.

c) Az elhalálozás vagy személyi sérülés miatti kártalanítás céljából, vagy – az e bekezdés b) pontja szerinti kiterjesztés alapján – más kár miatt indított olyan keresetek, amelyekre a nukleáris esemény időpontját követő tíz év elteltével kerül sor, semmilyen esetben sem érinthetik azon személyek kártalanításra vonatkozó, ezen Egyezmény szerinti jogait, akik az említett időszak lejártát megelőzően indítottak keresetet az üzemeltető ellen.”

2. A (2) bekezdést el kell hagyni.

3. A (3) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„3. Az Egyezmény alapján fennálló kártalanítási jogok – a hatáskörrel rendelkező bíróság joga alapján – elévülnek vagy megszűnnek, amennyiben a károsult a kárról és a kárért felelős üzemeltető személyéről történő tudomásszerzéstől számított három éven belül vagy az attól számított három éven belül, hogy a kárról és a kárért felelős üzemeltető személyéről ésszerűen tudomást kellett volna, hogy szerezzen nem indul keresetet; az e cikk (1) bekezdésének a) és b) pontjai szerint megállapított időszakok nem léphetők túl.”

9. cikk

A VII. cikk a következőképpen módosul:

1. Az (1) bekezdésben a bekezdés vége a következő két mondatral egészül ki, és az így módosított bekezdés az adott bekezdés a) pontjává válik:

„Ha az üzemeltető felelőssége korlátlan, a létesítmény helye szerinti Állam korlátot határozhat meg a felelős üzemeltető pénzügyi biztosítéka tekintetében, amely azonban nem lehet kevesebb, mint 300 millió SDR. A létesítmény helye szerinti Állam olyan mértékben biztosítja az üzemeltetőnek felróhatóként elismert atomkártért való kártalanítás kifizetését, amilyen mértékben a pénzügyi biztosíték mértéke nem elegendő a kártalanítási igények kielégítésére, anélkül azonban, hogy ez a kifizetés meghaladná az e bekezdés szerint nyújtandó pénzügyi biztosíték összegét.”

2. Az (1) bekezdés az alábbi új, b) ponttal egészül ki:

„b) Nem érintve e bekezdés a) pontját, amennyiben az üzemeltető felelőssége korlátlan, a létesítmény helye szerinti Állam, figyelemmel a nukleáris létesítmény vagy az érintett nukleáris anyagok jellegére, valamint az ezekből származó esemény várható következményeire, megállapíthat alacsonyabb összeghatárt az üzemeltető pénzügyi biztosítékának tekintetében, az így meghatározott összeg azonban semmiképpen sem lehet kevesebb, mint 5 millió SDR, feltéve, hogy a létesítmény helye szerinti Állam biztosítja az üzemeltetővel szemben megállapított, atomkár miatti kártalanításra vonatkozó igények kifizetését a szükséges állami források rendelkezésre bocsátásával abban az esetben, ha a biztosítás vagy egyéb pénzügyi biztosíték mértéke nem lenne elegendő az igények kielégítésére, anélkül azonban, hogy ez a kifizetés meghaladná az e bekezdés a) pontjában megállapított korlátot.”

3. A 3. bekezdés az „(1) bekezdés” kifejezést követően a „vagy az V. cikk (1) bekezdésének b) és c) pontja” szövegrésszel egészül ki.

10. cikk

Az 1963. évi Bécsi Egyezmény VIII. cikke a következőképpen módosul:

1. A VIII. cikk szövege a cikk (1) bekezdésévé válik.

2. A cikk az alábbi (2) bekezdéssel egészül ki:

„2. A VI. cikk (1) bekezdésének c) pontjában foglalt szabály alkalmazásától függően, amennyiben az üzemeltető ellen indított keresetek tekintetében az Egyezmény alapján fizetendő kártalanítás meghaladja vagy várhatóan meghaladja az V. cikk (1) bekezdése szerint rendelkezésre bocsátott maximális összeget, a kártalanítás felosztása során elsőbbség illeti az elhalálozáson vagy személyi sérülésen alapuló igényeket.”

11. cikk

Az 1963. évi Bécsi Egyezmény X. cikkének szövege a cikk végén az alábbi mondatral egészül ki:

„Az e cikk alapján fennálló igényérvényesítési jog kiterjeszhető a létesítmény helye szerinti Állam javára, ha az ezzel az Egyezménnyel összhangban állami forrásokat biztosított.”

12. cikk

Az 1963. évi Bécsi Egyezmény XI. cikke a következőképpen módosul:

1. A cikk az alábbi (1a) bekezdéssel egészül ki:

„1a. Amennyiben nukleáris esemény történik egy Szerződő Fél kizárólagos gazdasági övezetének területén belül vagy ilyen övezet hiányában olyan területen belül, amely létrehozásának esetében nem haladná meg egy kizárólagos gazdasági övezet határait, az adott nukleáris eseményből származó atomkárra vonatkozó keresetek tekintetében az Egyezmény alkalmazásában kizárólag az adott fél bíróságai rendelkeznek joghatósággal. Az előző mondat akkor alkalmazható, ha az adott Szerződő Fél a nukleáris eseményt megelőzően tájékoztatta a letéteményest az ilyen terület létezéséről. Ez a bekezdés nem értelmezhető úgy, hogy lehetővé teszi a joghatóság olyan módon történő gyakorlását, amely ellentétben áll a nemzetközi tengerjoggal, beleértve az Egyesült Nemzetek Tengerjogi Egyezményét is.”

2. A 2. bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„2. Ha a nukleáris esemény nem valamely Szerződő Fél területén, vagy nem az 1a. bekezdés szerint bejelentett területen következett be, vagy a esemény helyét nem lehetett teljes bizonyossággal megállapítani, annak az Államnak a bírósági illetékesek az ilyen keresetek tárgyalására, ahol az a létesítmény található, amelynek üzemeltetője felelősségét meg lehet állapítani.”

3. A (3) bekezdés első sorában és b) pontjában az „1.” számot tartalmazó szövegrész után az „ 1a.” szöveget kell beilleszteni.

4. A cikk az alábbi (4) bekezdéssel egészül ki:

„4. Az a Szerződő Fél, amelynek bíróságai joghatósággal rendelkeznek, gondoskodik arról, hogy egy adott nukleáris eseménnyel kapcsolatban csak egy bírósága rendelkezzen joghatósággal.”

13. cikk

Az Egyezmény szövege a XI. cikket követően a következő XI.A. cikkel egészül ki:

„XI.A. cikk

Az a Szerződő Fél, amelynek bíróságai joghatósággal rendelkeznek, biztosítja, hogy atomkár miatti kártérítési keresetekkel kapcsolatban:

- a) bármely Állam keresetet nyújthasson be az atomkárt szenvedett azon személyek nevében, akik az adott Államnak az állampolgárai, vagy akiknek állandó lakóhelye vagy tartózkodási helye az adott Állam területén található, és akik ehhez hozzájárultak; valamint
- b) bármely személy keresetet nyújthasson be ezen Egyezmény szerinti, jogátruházás vagy átengedés útján szerzett jogainak érvényesítése érdekében.”

14. cikk

Az 1963. évi Bécsi Egyezmény XII. cikkének helyébe a következő szöveg lép:

„XII. cikk

1. El kell ismerni a Szerződő Fél joghatósággal rendelkező bírósága által hozott azon ítéletet, amely ellen rendes jogorvoslatra már nincs lehetőség, kivéve, ha

- a) az ítélet csalás eredményeképpen született;
- b) az a fél, akivel szemben az ítélet hozták, nem kapott lehetőséget a megfelelő körülmények között való védekezésre; vagy
- c) az ítélet ellentétes annak a Szerződő Félnek a közrendjével, ahol azt el kell ismerni vagy nem felel meg a Szerződő Fél igazságszolgáltatási alapelveinek.

2. Minden olyan ítéletet, amelyet e cikk (1) bekezdése alapján elismertek, és amelynek végrehajtását annak a Szerződő Félnek a joga szerint megkövetelt formában kérik, ahol az végrehajtandó, úgy kell végrehajtani, mintha e Szerződő Fél bírósága hozta volna. Semmilyen olyan ügy, amelyben már ítéletet hoztak, nem lehet újabb érdemi vizsgálat tárgya.”

15. cikk

Az 1963. évi Bécsi Egyezmény XIII. cikkének szövege a következőképpen módosul:

1. A XIII. cikk szövege a cikk (1) bekezdésévé válik.

2. A cikk az alábbi új, (2) bekezdéssel egészül ki:

„2. Nem érintve e cikk (1) bekezdését, amennyiben az atomkártért fizetendő kártalanítás összege meghaladja a 150 millió SDR-t, a létesítmény helye szerinti Állam jogszabálya eltérhet az Egyezmény rendelkezéseitől azon atomkárok tekintetében, amelyek egy olyan másik Állam területén vagy a nemzetközi tengerjoggal összhangban létesített bármely tengeri övezetében következnek be, amely a esemény időpontjában az ilyen területen nukleáris létesítménnyel rendelkezik, és amely nem biztosít egyenértékű kölcsönös előnyöket.”

16. cikk

Az 1963. évi Bécsi Egyezmény XVIII. cikkének helyébe a következő szövegrész lép:

„Ez az egyezmény nem befolyásolja a Szerződő Feleknek a nemzetközi közjog általános szabályai szerinti jogait és kötelezettségeit.”

17. cikk

Az 1963. évi Bécsi Egyezmény a XX. cikk után az alábbi XX.A. cikkel egészül ki:

„XX.A. cikk

1. A Szerződő Felek közötti, az Egyezmény értelmezésére vagy alkalmazására vonatkozó vita esetén a vitában álló felek egyeztetést folytatnak annak érdekében, hogy a vitát tárgyalásos úton vagy bármely más, általuk elfogadható békés vitarendezési eszközzel rendezzék.

2. Ha az e cikk (1) bekezdésében említett jellegű vita az egyeztetés iránti kérelemtől számított hat hónapon belül nem rendezhető e cikk (1) bekezdése szerint, akkor azt az ilyen vitában álló bármelyik fél kérelmére választottbíróóság vagy a Nemzetközi Bíróság elé kell bocsátani döntéshozatal céljából. Amennyiben a vitát választottbíróóság elé bocsátják, és a kérelem időpontjától számított hat hónapon belül a vitában álló felek nem tudnak megegyezni a választottbíróóság összetételéről, bármelyik fél a Nemzetközi Bíróság elnökéhez vagy az Egyesült Nemzetek Főtitkárához fordulhat egy vagy több választottbíró kinevezése érdekében. Amennyiben a vitában álló felek egymásnak ellentmondó kérést terjesztenek elő, az Egyesült Nemzetek Szervezetének Főtitkárához szóló kérésnek van elsőbbsége.

3. Az Egyezmény megerősítése, elfogadása, jóváhagyása vagy az ahhoz történő csatlakozás során egy Állam nyilatkozatot tehet arról, hogy magára nézve nem tartja kötelezőnek az e cikk (2) bekezdésében szabályozott vitarendezési eljárások valamelyikét vagy egyikét sem. Más Szerződő Felekre nézve nem kötelező az e cikk (2) bekezdésében szabályozott vitarendezési eljárás az olyan Szerződő Fél tekintetében, amelyre nézve ilyen nyilatkozat van hatályban.

4. Az a Szerződő Fél, amelyik e cikk (3) bekezdésével összhangban nyilatkozatot tett, bármikor visszavonhatja azt a letétmentéshez intézett értesítés útján.”

18. cikk

1. Az 1963. évi Bécsi Egyezmény XX–XXV. cikkét, XXVI. cikkének (2) és (3) bekezdését és (1) bekezdésének számozását, valamint XXVII. és XXIX. cikkét el kell hagyni.

2. Az 1963. évi Bécsi Egyezményt és ezt a jegyzőkönyvet a jegyzőkönyv Szerződő Felei között együttesen és egységes szöveggként kell értelmezni, amelyre mint az atomkárókért való polgári jogi felelősségről szóló 1997. évi Bécsi Egyezményre lehet hivatkozni.

19. cikk

1. Azt az Államot, amely Szerződő Fele e jegyzőkönyvnek, de nem Szerződő Fele az 1963. évi Bécsi Egyezménynek, az Egyezménynek e jegyzőkönyv által módosított rendelkezései kötelezik e jegyzőkönyv más Szerződő Feleivel szemben, és – amennyiben az adott Állam a 20. cikkben említett okirata letétbe helyezésekor ettől eltérő szándékát nem jelzi – az 1963. évi Bécsi Egyezmény rendelkezései kötelezik azon Államokkal szemben, amelyek csak annak Szerződő Felei.

2. Ez a jegyzőkönyv egy olyan Állam tekintetében, amelyik Szerződő Fele az 1963. évi Bécsi Egyezménynek, de nem Szerződő Fele ennek a jegyzőkönyvnek, semmilyen módon nem érinti egy olyan Állam kötelezettségeit, amely Szerződő Fele mind az 1963. évi Bécsi Egyezménynek, mind pedig ennek a jegyzőkönyvnek.

20. cikk

1. Ez a jegyzőkönyv a Nemzetközi Atomenergia-ügynökség bécsi központjában 1997. szeptember 29-től a hatálybalépéséig minden Állam számára nyitva áll aláírásra.

2. Ezt a jegyzőkönyvet az aláíró Államoknak meg kell erősíteniük, el kell fogadniuk vagy jóvá kell hagyniuk.

3. A jegyzőkönyv hatálybalépése után ahhoz bármely nem aláíró Állam csatlakozhat.

4. A megerősítő, elfogadó, jóváhagyó vagy csatlakozási okiratokat a jegyzőkönyv letéteményesénél, a Nemzetközi Atomenergia-ügynökség Főigazgatójánál kell letétbe helyezni.

21. cikk

1. Ez a jegyzőkönyv az ötödik megerősítő, elfogadási vagy jóváhagyási okirat letétbe helyezésétől számított három hónap elteltével lép hatályba.

2. Azon Állam tekintetében, amely az ötödik megerősítő, elfogadási, jóváhagyási vagy csatlakozási okmány letétbe helyezését követően erősíti meg, fogadja el vagy hagyja jóvá ezt a jegyzőkönyvet, illetve csatlakozik ahhoz, ez a jegyzőkönyv az illető államnak a megfelelő okirat letétbe helyezését követő három hónap elteltével lép hatályba.

22. cikk

1. A letéteményeshez intézett írásos értesítés útján bármely Szerződő Fél felmondhatja ezt a jegyzőkönyvet.

2. A felmondás az értesítés letéteményes általi kézhezvételétől számított egy év elteltével lép hatályba.

3. E jegyzőkönyv felei az 1963. évi Bécsi Egyezmény annak XXVI. cikkével összhangban történő, bármelyikük általi felmondását semmilyen formában nem értelmezik az e jegyzőkönyvvel módosított 1963. évi Bécsi Egyezmény felmondásának.

4. Nem érintve a jegyzőkönyvnek valamely Szerződő Fél általi, e cikk szerinti felmondását, a jegyzőkönyv rendelkezéseit továbbra is alkalmazni kell minden olyan atomkarrá, amely az ilyen felmondás hatálybalépését megelőzően történt nukleáris eseményből ered.

23. cikk

A letéteményes haladéktalanul értesíti a részes Államokat és minden más Államot:

a) a jegyzőkönyv minden aláírásáról;

b) bármely megerősítő, elfogadó, jóváhagyó vagy csatlakozási okirat letétbe helyezéséről;

c) e jegyzőkönyv hatálybalépéséről;

d) bármely hozzá beérkezett, a XI. cikk (1a) bekezdése szerinti értesítésről;

e) az 1963. évi Bécsi Egyezmény XXVI. cikke szerinti, az Egyezmény felülvizsgálatát célzó értekezlet összehívására, valamint a Szerződő Feleknek az e jegyzőkönyv által módosított 1963. évi Bécsi Egyezmény V.D. cikke szerinti ülésére irányuló kérelemről;

f) a felmondásokról szóló, a 22. cikk szerint beérkezett értesítésekről, és az e jegyzőkönyvre vonatkozó egyéb értesítésekről.

24. cikk

1. E jegyzőkönyv eredeti példányát, amelynek arab, kínai, angol, francia, orosz és spanyol nyelven készült szövege egyaránt hiteles, a letéteményesnél helyezik letétbe.

2. A Nemzetközi Atomenergia-ügynökség e jegyzőkönyv mellékletének megfelelően megállapítja az e jegyzőkönyvvel módosított 1963. évi Bécsi Egyezmény arab, kínai, angol, francia, orosz és spanyol nyelvű, egységes szerkezetbe foglalt szövegét.

3. A letéteményes valamennyi Államnak elküldi e jegyzőkönyv hitelesített másolatát, az e jegyzőkönyvvel módosított 1963. évi Bécsi Egyezmény egységes szerkezetbe foglalt szövegével együtt.

FENTIEK HITELÉÜL az alulírott, megfelelően felhatalmazott személyek aláírták ezt a jegyzőkönyvet.

Kelt Bécsben, 1997. szeptember 12-én.
